

Dit document is afgedrukt via IBRTracker op 17-11-2020 en uitsluitend bedoeld voor licentiehouder.

nr. 11 - november 2020 (/docs/articles/2020/november[1])

Deel dit artikel ([https://twitter.com/intent/tweet?text=nr. 11 - november 2020%20TBR 2020-143 Schorsing en de termijnen van par. 14 UAV en par. 16 UAV-GC 2005&via=Instituut_BR&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143](https://twitter.com/intent/tweet?text=nr.11-november2020%20TBR2020-143-Schorsing%20en%20de%20termijnen%20van%20par.14%20UAV%20en%20par.16%20UAV-GC%202005&via=Instituut_BR&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143)) ([https://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143&title=nr. 11 - november 2020%20TBR 2020-143 Schorsing en de termijnen van par. 14 UAV en par. 16 UAV-GC 2005&source=IBR Tracker](https://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143&title=nr.11-november2020%20TBR2020-143-Schorsing%20en%20de%20termijnen%20van%20par.14%20UAV%20en%20par.16%20UAV-GC2005&source=IBRTracker)) ([https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143&t=IBR Tracker%20nr. 11 - november 2020%20TBR 2020-143 Schorsing en de termijnen van par. 14 UAV en par. 16 UAV-GC 2005](https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143&t=IBRTracker%20nr.11-november2020%20TBR2020-143-Schorsing%20en%20de%20termijnen%20van%20par.14%20UAV%20en%20par.16%20UAV-GC2005)) ([mailto:?subject=IBR Tracker Artikel delen&body=Ik vond dit artikel in IBR Tracker:%0D%0Ahttp://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143](mailto:?subject=IBRTrackerArtikeldelen&body=IkvondditartikelinIBRTracker:%0D%0Ahttp://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143))

TBR 2020/143

Schorsing en de termijnen van par. 14 UAV en par. 16 UAV-GC 2005

mr. T.L. de Leeuwe ¹

1. Inleiding

Enige tijd geleden heb ik voor dit tijdschrift een korte bijdrage geschreven over par. 14 lid 8 UAV en par. 16 lid 7 UAV-GC 2005. ² Daarin concludeerde ik dat het lastig kan zijn om de slagingskans van een beroep op die bepalingen goed in te schatten, omdat op basis van de beschikbare jurisprudentie onduidelijk is of:

1. de aannemer een beroep op deze bepalingen - al dan niet met een ingebrekestelling - moet aankondigen;
2. de aannemer zijn recht om zich op deze bepalingen te beroepen, verwerkt als hij het werk niet *direct* na ommekomst van de termijn van twee maanden in onvoltooide staat beëindigt (of - in de terminologie van de UAV-GC 2005 - de aannemingsovereenkomst ontbindt). ³

Zoals ik destijds toelichtte, moeten beide vragen mijns inziens ontkennend worden beantwoord. ⁴

De tekst van par. 14 UAV/par. 16 UAV-GC 2005 en de jurisprudentie over (met name) par. 14 UAV leidt echter tot meer onduidelijkheid. Zo is de vraag bijvoorbeeld wat er nodig is voor een schorsing in de zin van par. 14 lid 1 UAV/par. 16 lid 1 UAV-GC 2005, en blijkt uit deze bepalingen niet hoe de termijnen van par. 14 lid 8 UAV/ par. 16 lid 7 UAV-GC 2005 en par. 14 lid 6 UAV/ par. 16 lid 5 UAV-GC 2005 zich tot elkaar verhouden. ⁵ Hieronder licht ik dat nader toe en leg ik uit dat deze onduidelijkheden onwenselijke gevolgen kunnen hebben.

2. Wanneer is er sprake van een schorsing?

Par. 14 lid 1 UAV/par. 16 lid 1 UAV-GC 2005 geven de opdrachtgever de bevoegdheid om het werk - of, bij toepassing van de UAV-GC 2005, de 'Werkzaamheden' - geheel of gedeeltelijk te schorsen. Hoe de opdrachtgever dat voor elkaar krijgt, blijkt echter niet uit deze bepalingen. Het is dus de vraag wat precies met de term 'schorsen' is bedoeld. Om die vraag te kunnen beantwoorden, is een korte toelichting op de verschillende beëindigingsgronden in par. 14 UAV en par. 16 UAV-GC 2005 van belang.

2.1 Scherp onderscheid tussen verschillende beëindigingsgronden in par. 14 UAV/par. 16 UAV-GC 2005

Par. 14 UAV en par. 16 UAV-GC 2005 geven de aannemer in twee gevallen de mogelijkheid om de aannemingsovereenkomst te beëindigen. Allereerst kan dat op basis van par. 14 lid 6 UAV/par. 16 lid 5 UAV-GC 2005 wanneer de opdrachtgever de uitvoering van het gehele werk c.q. de Werkzaamheden voor een periode van minimaal zes maanden heeft geschorst. De tweede mogelijkheid volgt uit par. 14 lid 8 UAV/par. 16 lid 7 UAV-GC 2005 en is bedoeld voor de situatie waarin het werk twee ononderbroken maanden heeft stilgelegen wegens omstandigheden voor rekening van de opdrachtgever, en hij het werk desondanks *niet* heeft geschorst.⁶

Met een schorsing is de opdrachtgever dus zes maanden beschermd tegen het risico van een - voor hem financieel ongunstige - beëindiging van het werk in onvoltooide staat c.q. ontbinding.⁷ Schorsen biedt daarmee een significant voordeel ten opzichte van niet-schorsen; in dat laatste geval kan de aannemer immers al na *twee* maanden stilstand een beroep doen op par. 14 lid 8 UAV/par. 16 lid 7 UAV-GC 2005.

Daar staat wel weer een mogelijk nadeel tegenover. De schorsing van het werk kan immers een (impliciete) aanwijzing vormen dat de opdrachtgever verantwoordelijk is voor de stilstand. Schorsing van het werk ligt namelijk niet altijd voor de hand als de vertragende omstandigheid in kwestie in de risicosfeer van de aannemer ligt; wanneer de vertraging voortvloeit uit een toerekenbare tekortkoming van de aannemer, is het bijvoorbeeld logischer om de aannemer in gebreke te stellen, in plaats van het werk te schorsen. De aannemer zou de schorsing van het werk dus kunnen opvatten als een uitnodiging om een (vertragings)claim in te dienen. Bovendien zal de opdrachtgever de kosten en schade voortvloeiend uit de schorsing aan de aannemer moeten vergoeden op basis van par. 14 lid 4 UAV/par. 16 lid 3 UAV-GC 2005.

Zowel par. 14 UAV als par. 16 UAV-GC 2005 maakt aldus een scherp onderscheid tussen (de rechtsgevolgen van) schorsen enerzijds en niet-schorsen anderzijds. Dat betekent mijns inziens dat een opdrachtgever die het werk wenst te schorsen, er geen misverstand over mag laten bestaan dat het werk als geschorst moet worden beschouwd in de zin van deze bepalingen; dat moet hij dus duidelijk en ondubbelzinnig c.q. uitdrukkelijk aan de aannemer laten weten.

2.2 Aanvullende aanknopingspunten voor uitdrukkelijke schorsing

Voor de opvatting dat een opdrachtgever met zoveel woorden dient te schorsen, zijn, afgezien van bovenstaande logica, verschillende aanknopingspunten te vinden in het (ongepubliceerde) Dossier Breed Overleg in het kader van de herziening van de UAV 1968.

Daaruit blijkt namelijk dat destijds is overwogen om een frase aan par. 14 lid 1 UAV toe te voegen, waarmee tot uitdrukking werd gebracht dat het werk als geschorst '*kon worden beschouwd*' bij stilstand door overmacht aan de zijde van de opdrachtgever. Dit voorstel heeft het niet gered en de tekst van par. 14 lid 1 is dus ongewijzigd

gebleven in de latere versies van de UAV, maar het voorstel onderstreept wel dat een werk op basis van de huidige tekst van par. 14 lid 1 UAV niet zomaar als geschorst *kan worden beschouwd* - daarvoor achtte men een tekstuele toevoeging destijds immers noodzakelijk.

De reden om dit tekstvoorstel niet over te nemen, bevestigt het hiervoor geschetste scherpe onderscheid tussen schorsen en niet-schorsen bovendien. Volgens het Presidium van het Breed Overleg had de voorgestelde toevoeging namelijk weinig praktische waarde, omdat *'de opdrachtgever [wanneer sprake is van overmacht aan zijn zijde, toevoeging auteur] bijna altijd wel zelf tot de schorsing zal willen overgaan'*.

Anders gezegd; het Presidium ging ervan uit dat de opdrachtgever er in dat geval geen twijfel over zal laten bestaan dat het werk geschorst is - bij overmacht aan zijn zijde wil hij immers voorkomen dat het werk al na twee maanden stilstand in onvoltooide staat wordt beëindigd. En twijfel over de vraag of het werk al dan niet is geschorst, kan de opdrachtgever uiteraard alleen maar wegnemen door het werk uitdrukkelijk te schorsen, in plaats van het werk simpelweg stil te laten vallen zonder over de aard van die stilstand een mededeling te doen.

Overigens keert de opvatting dat de schorsing uitdrukkelijk moet geschieden ook terug als partijstandpunt in jurisprudentie. Zo beriep een aannemer zich erop dat weliswaar sprake was geweest van stilstand, maar niet *'van verzochte schorsing uwerzijds [dus door de opdrachtgever, toevoeging auteur]'*.⁸ Het werk in kwestie lag stil, maar was - volgens de aannemer - niet geschorst, omdat de opdrachtgever niet had benadrukt dat sprake was van een schorsing. Het beroep van de aannemer op par. 14 lid 8 UAV strandde in dit geval overigens omdat er voor de aannemer geen feitelijke belemmeringen meer waren om met de uitvoering van het werk te beginnen. Het scheidsgerecht liet zich daarom niet uit over de vraag of de opdrachtgever nu wel of niet had geschorst, maar ook deze aannemer meende dus dat schorsing een daarop gerichte mededeling vereist.

2.3 Schorsing na duidelijke en ondubbelzinnig daarop gerichte verklaring

Op basis van het bovenstaande kan de vraag wat er nodig is voor een schorsing mijns inziens dus als volgt worden beantwoord: een schorsing volgens par. 14 lid 1 UAV/par. 16 lid 1 UAV-GC 2005 vergt een *duidelijke en ondubbelzinnig op die schorsing gerichte* verklaring van de opdrachtgever aan de aannemer.

Overigens zijn in de UAV ook andere vergelijkbare bepalingen te vinden. Zo schrijft par. 45 lid 2 UAV voor dat een aannemer het werk slechts in onvoltooide staat kan beëindigen wegens wanbetaling van de opdrachtgever wanneer hij dat eerst in een aanmaning heeft aangekondigd. Een ander voorbeeld is par. 49 lid 3 UAV, dat voorschrijft dat een opdrachtgever die overeenkomstig deze bepaling een 'definitieve beslissing' over de eindafrekening kenbaar maakt aan de aannemer, de aandacht van de aannemer op de in deze bepaling vermelde termijn moet vestigen om het beoogde verval van recht te bewerkstelligen. Met andere woorden; dergelijke mededelingen met mogelijk ingrijpende rechtsgevolgen moeten in niet mis te verstane bewoordingen onder de aandacht van de wederpartij worden gebracht.

Wanneer een *duidelijke en ondubbelzinnig op de schorsing gerichte* verklaring ontbreekt, bijvoorbeeld als de opdrachtgever het werk simpelweg laat stilliggen (dat komt regelmatig voor), kan een schorsing mijns inziens dus niet uit de omstandigheden van het geval worden afgeleid. Uit verschillende arbitrale vonnissen rijst echter een ander beeld op.

3. Schorsing in arbitrale jurisprudentie

In uitspraken van de Raad van Arbitrage voor de Bouw wordt de enkele beslissing van de opdrachtgever om de uitvoering van het werk stil te leggen (zonder daarbij te vermelden dat het gaat om een schorsing) met enige regelmaat als een schorsing beschouwd.

Zo legde een opdrachtgever het werk stil in verband met de gebrekkige kwaliteit van de gevelstenen in een werk, evenwel zonder die stilstand als een schorsing te duiden. In de kennelijke overtuiging dat dit een wanprestatie van de aannemer opleverde, vroeg de opdrachtgever de aannemer om zijn werkzaamheden tot nader order te staken. In het geschil kwam niet vast te staan dat sprake was van een wanprestatie van de aannemer, en overwoog het scheidsgerecht ten aanzien van de (aard van de) stilstand als volgt⁹ :

'Ter zitting bevestigde opdrachtgever dat hij telefonisch had opgedragen de werkzaamheden (...) te stoppen. Aanneemster heeft dit terecht opgevat als een schorsing van het werk M08.'

Een telefonische mededeling van de opdrachtgever om met de werkzaamheden te stoppen, was in dit geval dus voldoende voor een schorsing. Dit vonnis staat overigens niet op zichzelf.¹⁰

Er zijn bovendien vonnissen waaruit blijkt dat de enkele stilstand van het werk, zelfs als die niet het gevolg is van een verzoek of eis van de opdrachtgever om het werk stil te leggen, als schorsing wordt aangemerkt. Dat speelde bijvoorbeeld bij een werk dat na een deeloplevering stil kwam te liggen omdat de opdrachtgever geen toestemming verleende voor uitvoering van de resterende werkzaamheden. Het dienstdoende scheidsgerecht overwoog hieromtrent het volgende¹¹ :

'Arbiters zijn dan ook van oordeel dat vanaf het moment van voltooiing en oplevering van de 111 appartementen, in de situatie dat ondernemster ook na herhaalde verzoeken van de combinatie om duidelijkheid - voorafgaand en na die voltooiing - geen enkel uitzicht kan bieden op de opdracht tot uitvoering van die tweede fase of tot hervatting daarvan, vanaf de oplevering van de 111 appartementen sprake is van een situatie die gelijk is te stellen aan een schorsing van de uitvoering van (een deel van) het werk, dat zag op de 24 appartementen, met als gevolg dat de combinatie gerechtigd was - na zes maanden - het werk op grond van par. 14 lid 6 UAV 1989, zoals zij heeft gedaan, in onvoltooide staat te beëindigen en ondernemster haar eindafrekening in de zin van lid 10 van die paragraaf te presenteren.'

Het werk lag hier dus niet stil omdat de opdrachtgever daar om had gevraagd, maar omdat de aannemer simpelweg niet verder kon. Ook dát leverde een schorsing op.

Mijns inziens zijn voornoemde vonnissen, los van de bezwaren daartegen zoals die volgen uit de hiervoor geschetste logica en het Dossier Breed Overleg, overigens in ieder geval in strijd met de tekst van par. 14 lid 1 UAV/par. 16 lid 1 UAV-GC 2005. Weliswaar blijkt uit die tekst niet *hoe* de opdrachtgever het werk precies moet schorsen, maar er lijkt hoe dan ook uit te volgen dat een schorsing tenminste enige *handeling* van de opdrachtgever vereist.

In het hoger beroep van dit laatste vonnis gingen de arbiters nog verder, door te benadrukken dat een schorsing geen '*op dat gevolg (...) gerichte daad*' vereist¹² :

'Evenmin is [voor schorsing ex par. 14 lid 1 UAV, toevoeging auteur] vereist dat opdrachtgeefster een op dat gevolg, de schorsing, gerichte daad stelt. Het achterwege laten van toestemming om met de tweede fase te starten, althans mee te delen op welke termijn die fase gestart zal worden is voldoende om van schorsing van het werk te kunnen spreken.'

Kortom; het enkele feit dat de aannemer niet verder kon met het werk, leidde tot de vaststelling dat het werk was geschorst.

Uit de arbitrale jurisprudentie blijkt, kort gezegd, dat de schorsing van het werk met enige regelmaat wordt afgeleid uit de omstandigheden van het geval, zonder dat de opdrachtgever het werk uitdrukkelijk heeft geschorst. Zoals ik hiervoor heb toegelicht, is dat mijns inziens onjuist, en het kan ook leiden tot onwenselijke gevolgen.

4. Praktische gevolgen van benadering in arbitrale jurisprudentie

Allereerst ligt met de benadering in de arbitrale jurisprudentie het risico op de loer dat aannemers de bevoegdheden die zij hebben op basis van par. 14 lid 8 UAV/par. 16 lid 7 UAV-GC 2005, té terughoudend zullen gebruiken.

Stel bijvoorbeeld dat het werk in kwestie inmiddels al drie maanden stilligt voor risico van opdrachtgever, zonder dat die duidelijk heeft laten weten dat sprake is van een schorsing. Zoals ik hiervoor heb toegelicht, meen ik dat dat geen schorsing oplevert, en dat betekent dat de aannemer een beroep zou moeten kunnen doen op par. 14 lid 8 UAV/par. 16 lid 7 UAV-GC 2005. Mogelijk zal de aannemer echter aarzelen om van die mogelijkheid gebruik te maken, omdat hem boven het hoofd hangt dat later in rechte wordt vastgesteld dat het werk, ondanks het ontbreken van een *op de schorsing gerichte daad*, toch als geschorst *kon worden beschouwd*. Op basis van de huidige jurisprudentie is dat risico bepaald niet denkbeeldig.

In dat geval heeft de aannemer dus ten onrechte een beroep gedaan op par. 14 lid 8 UAV/par. 16 lid 7 UAV-GC 2005. Het feit dat hij van het werk is weggelopen, zal dan doorgaans een toerekenbare tekortkoming opleveren die de aannemer aansprakelijk maakt voor de - vermoedelijk niet geringe - schade.

Een spiegelbeeldige situatie is ook denkbaar. Zo kan een opdrachtgever op basis van de huidige jurisprudentie in de veronderstelling verkeren dat het werk, door de aannemer te verzoeken om dat stil te leggen of door het werk simpelweg stil te *laten* vallen, als geschorst moet worden beschouwd.

De opdrachtgever veronderstelt dan dus ten minste zes maanden beschermd te zijn tegen beëindiging in onvoltooide staat dan wel ontbinding op basis van par. 14 lid 6 UAV/par. 16 lid 5 UAV-GC 2005, maar kan bedrogen uitkomen als de aannemer zich toch beroept op par. 14 lid 8 UAV/par. 16 lid 7 UAV-GC 2005 en arbiters vervolgens - op zichzelf terecht - concluderen dat van een schorsing *geen* sprake is geweest en het beroep van de aannemer slaagt. In dat geval is het dus de opdrachtgever die de zure vruchten plukt van de onduidelijkheid over de manier waarop moet worden geschorst en ook dat heeft dan grote negatieve gevolgen, ditmaal voor de opdrachtgever die met de aannemer zal moeten afrekenen op basis van par. 14 lid 10 UAV/par. 16 lid 10 UAV-GC 2005.

5. Verhouding tussen par. 14 lid 8 UAV/par. 16 lid 7 UAV-GC 2005 en par. 14 lid 6 UAV/par. 16 lid 5 UAV-GC 2005

Het hiervoor geschetste onderscheid tussen de verschillende beëindigingsgronden, kan bovendien een rol spelen bij beantwoording van een andere vraag waar de tekst van par. 14 UAV en par. 16 UAV-GC 2005 geen antwoord op geeft: hoe verhouden par. 14 lid 8 UAV en par. 16 lid 7 UAV-GC 2005 enerzijds zich tot par. 14 lid 6 UAV en par. 16 lid 5 UAV-GC 2005 anderzijds? Op basis van de tekst van deze bepalingen zou een slimme opdrachtgever de daarin genoemde termijnen met elkaar kunnen verbinden.

Dat kan door het werk eerst *bijna* twee maanden te laten stilliggen zonder duidelijk te maken of daarmee sprake is van een schorsing en vervolgens - wanneer die twee maanden *bijna* zijn verstreken - het werk alsnog te schorsen, waarna de zes maanden-termijn van par. 14 lid 6 UAV/par. 16 lid 7 UAV-GC 2005 gaat lopen. De opdrachtgever wordt daarmee dus *bijna* acht maanden beschermd tegen een beëindiging in onvoltooide staat c.q. ontbinding.¹³

Of dit is toegestaan, volgt niet uit het Dossier Breed Overleg en evenmin uit de Toelichting van CROW op de UAV-GC 2005. Ook de jurisprudentie schept hierover geen duidelijkheid. Met inachtneming van het bovenstaande is er iets voor te zeggen; schorsing kan mijns inziens immers slechts *uitdrukkelijk* plaatsvinden, dus dat zou betekenen dat de termijn van zes maanden in par. 14 lid 6 UAV en par. 16 lid 5 UAV-GC 2005 pas kan aanvangen na een uitdrukkelijke schorsing, ook als de op de schorsing gerichte verklaring pas na een periode van (bijna) twee maanden stilstand wordt gedaan.

Ik meen echter dat dit trucje niet zou mogen slagen. Zoals ik hiervoor heb toegelicht, lijkt het de bedoeling van de redacteurs van de UAV te zijn geweest om een scherp onderscheid te creëren tussen schorsing enerzijds en niet-schorsen anderzijds. Dat onderscheid, dat is gehandhaafd in de UAV 2012 waarin par. 14 ongewijzigd terugkeerde, dwingt de opdrachtgever mijns inziens tot een keuze; ofwel hij schorst het werk met een uitdrukkelijk op die schorsing gerichte verklaring, in welk geval die schorsing - op basis van par. 14 lid 6 UAV/par. 16 lid 5 UAV-GC 2005 - maximaal zes maanden mag duren, ofwel hij doet dat niet en loopt daarmee na het verstrijken van twee maanden het risico dat de aannemer zich beroept op par. 14 lid 8 UAV/par. 16 lid 7 UAV-GC 2005.

Wellicht is het voor de opdrachtgever niet mogelijk om direct zodra het werk stil valt of hij de aannemer heeft gevraagd om het werk te staken, te bepalen of hij schorst of niet, maar ik zie er geen bezwaar in hem voor die beslissing enige bedenktijd te gunnen.¹⁴ Besluit de opdrachtgever alsnog tot schorsing over te gaan, dan dient het werk mijns inziens met terugwerkende kracht als geschorst te worden beschouwd vanaf het moment dat het stil kwam te liggen, en is dát moment dus de aanvangsdatum voor de termijn van zes maanden.

6. Conclusie

Uit het bovenstaande blijkt dat de tekst van par. 14 UAV en par. 16 UAV-GC 2005, en met name de jurisprudentie over eerstgenoemde bepaling, tot verschillende onduidelijkheden leidt. Zo blijkt uit arbitrale jurisprudentie dat een schorsing van het werk c.q. de Werkzaamheden met enige regelmaat uit de omstandigheden van het geval

wordt afgeleid, terwijl uit het onderscheid tussen de verschillende beëindigingsgronden in par. 14 UAV en par. 16 UAV-GC 2005 én het Dossier Breed Overleg mijns inziens volgt dat schorsing een duidelijke en ondubbelzinnig op die schorsing gerichte verklaring vereist. Verder is niet duidelijk hoe de termijnen van twee respectievelijk zes maanden in par. 14 UAV en par. 16 UAV-GC 2005 zich tot elkaar verhouden. Ik meen dat het scherpe onderscheid tussen schorsen en niet-schorsen eraan in de weg staat dat opdrachtgever die termijnen aan elkaar verbindt, maar ook daarover bestaat geen uitsluitel.

De hierboven weergegeven onduidelijkheden kunnen worden opgelost met tekstuele aanpassingen, maar voorlopig zullen die er niet komen; op korte termijn valt geen herziening te verwachten van de UAV, en de (lichte) herziening van de UAV-GC 2005 bevindt zich inmiddels in de afrondende fase. Hier is dus een taak voor de (arbitrale) rechtspraak weggelegd.

- 1 Thomas de Leeuwe is als advocaat aan Rozemond Advocaten te Amsterdam verbonden.
- 2 T.L. de Leeuwe, 'De slagingskans van een beroep op par. 16 lid 7 UAV-GC 2005 en par. 14 lid 8 UAV', TBR 2018/153 (/tbr/2018-153), p. 1022-1027.
- 3 Die jurisprudentie heeft overigens betrekking op par. 14 lid 8 UAV; over par. 16 lid 7 UAV-GC 2005 zijn geen relevante uitspraken geweest. Aangezien laatstgenoemde bepaling blijkens de Toelichting van CROW echter is ontleend aan par. 14 lid 8 UAV, zijn die uitspraken ook van belang voor de interpretatie van par. 16 lid 7 UAV-GC 2005.
- 4 In uitspraken die na publicatie van mijn eerdere bijdrage zijn verschenen, zijn deze vragen overigens onbeantwoord gebleven.
- 5 Ook par. 16 lid 1 UAV-GC 2005 is volgens de Toelichting van CROW geschoeid op de leest van par. 14 lid 1 UAV, dus ook hier geldt dat de uitspraken over laatstgenoemde bepaling van belang zijn voor de interpretatie van par. 16 lid 1 UAV-GC 2005.
- 6 Overigens kan de aannemer slechts een beroep doen op par. 16 lid 7 UAV-GC 2005 wanneer de 'Uitvoeringswerkzaamheden' (zijnde alle werkzaamheden die 'naast en in aanvulling op de Ontwerpwerkzaamheden' uitgevoerd moeten worden, aldus par. 1 sub p UAV-GC 2005) stilliggen; een stilstand van twee maanden in de Ontwerpwerkzaamheden rechtvaardigt dus geen beroep op deze bepaling.
- 7 De financiële consequenties staan omschreven in par. 14 lid 10 UAV respectievelijk par. 16 lid 10 UAV-GC 2005.
- 8 RvA 22 november 2001, No. 21.316, ro. 6 sub k. Uit dit citaat lijkt trouwens te volgen dat de opdrachtgever om schorsing moet 'verzoeken', maar dat is niet het geval; de opdrachtgever is daartoe *bevoegd*.
- 9 RvA 23 maart 2017, No. 35.790, ro. 17.
- 10 Zie voor vergelijkbare gevallen RvA 26 juli 2005, No. 25.687, ro. 10 en RvA 15 november 2013, No. 33.702, ro. 12 (op dit punt in hoger beroep bevestigd in RvA 28 mei 2015, No. 71.927, ro. 82).
- 11 RvA 25 juni 2009, No. 28.173, ro. 37. Zie voor vergelijkbare gevallen RvA 15 augustus 2012, No. 32.368, ro. 17 en RvA 7 april 2014, No. 34.305, ro. 13.
- 12 RvA 17 september 2010, No. 71.465, ro. 22 (het hoger beroep van RvA 25 juni 2009, No. 28.173).
- 13 Zie voor deze opzet R.G.T. Bleeker, W.J.M. Herber & B. van der Zijpp, *UAV-GC 2005. Over problemen bij het werken met geïntegreerde contracten*, Den Haag: Instituut voor Bouwrecht 2016, p. 109.
- 14 De opdrachtgever doet er dan dus verstandig aan om die beslissing te nemen voor de termijn van twee maanden uit par. 14 lid 8 UAV/par. 16 lid 7 UAV-GC 2005 verstrijkt, anders loopt hij het risico dat de aannemer zich daar met succes op beroept.

Deel dit artikel [\(https://twitter.com/intent/tweet?text=nr. 11 - november 2020%20TBR 2020-143 Schorsing en de termijnen van par. 14 UAV en par. 16 UAV-GC 2005&via=Instituut_BR&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143\)](https://twitter.com/intent/tweet?text=nr.11-november2020%20TBR2020-143Schorsing%20en%20de%20termijnen%20van%20par.14%20UAV%20en%20par.16%20UAV-GC2005&via=Instituut_BR&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143)

[\(https://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143&title=nr. 11 - november 2020%20TBR 2020-143 Schorsing en de termijnen van par. 14 UAV en par. 16 UAV-GC 2005&source=IBR Tracker\)](https://www.linkedin.com/shareArticle?mini=true&url=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143&title=nr.11-november2020%20TBR2020-143Schorsing%20en%20de%20termijnen%20van%20par.14%20UAV%20en%20par.16%20UAV-GC2005&source=IBRTracker)

[\(https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143&t=IBR Tracker%20nr. 11 - november 2020%20TBR 2020-143 Schorsing en de termijnen van par. 14 UAV en par. 16 UAV-GC 2005\)](https://www.facebook.com/sharer/sharer.php?u=http://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143&t=IBRTracker%20nr.11-november2020%20TBR2020-143Schorsing%20en%20de%20termijnen%20van%20par.14%20UAV%20en%20par.16%20UAV-GC2005)

 (mailto:?subject=IBR Tracker Artikel delen&body=Ik vond dit artikel in IBR Tracker:%0D%0Ahttp://www.ibrtracker.nl/docs/articles/2020/november/tbr-2020-143)